

Alena Dundálková (84 roků), Pňovice

Jak krásná je Česká zem,
a krásní lidé žijí v ní,
ti srdce na svém místě mají,
a velice jsou šikovní.

Tak tomu přece od pradávna,
jak známo vždycky bylo,
a mnoho těch lidí naší zemi,
po celém světě proslavilo.

Mezi ty lidi bezesporu,
patří i Gustav Frištenský,
který, ač slavný v celém světě,
pocházel z malé vesničky.

Tam prožil svoje školní léta,
a celé svoje dětství,
a jako ještě malý chlapec
pomáhal v hospodářství.

Pomáhal ve všem co se dalo,
jezdil i s koňským povozem,
a častokrát ho bylo možné,
vidět i v poli za pluhem.

Když čtrnáctý rok dovršil,
skončila školní docházka,
co dál s tím chlapcem urostlým,
vyvstala nutně otázka.

Rodinná rada rozhodla,
že řemeslo to bude,
a malý Gusta kovářem,
učit v Kolíně se bude.

Odtud však brzy odešel,
ne ale svoji vinou,
když do ruky vzal při úklidu,
podkovu rozžhavenou.

Když se pak ruka zhojila,
a bolet přestala,
učňovská léta řeznická,
pro Gustava nastala.

Řemeslu tomu se vyučil,

pracovat začal v Brně,
tam se stal Sokolem a taky prvně,
trénovat začal v tělocvičně.

Ve volném čase tvrdě cvičil,
a s činkou sílu trénoval,
ve vzpírání i v zápase
soupeře všechny překonal.

A co se potom začalo dít,
to mnoho lidí dobře zná –
každický souboj vzpěračský
i řecko-římský vyhrává.

A jak byl silný, byl i čestný,
a pevný ve svých názorech,
a v celém světě bez váhání,
vždy hrdě hlásil „já jsem Čech“.

Svou lásku našel v Litovli,
a s tou se potom oženil,
měl ji rád, jako matku svou,
na tom nic nikdo nezměnil.

A tak se choval celý život,
a celý svět ho znal,
on svoji vlast a ženu svoji,
svým celým srdcem miloval.

V nádherné zemi žijeme,
to všichni musíme uznat,
jak se k ní chovat, jak v ní žít,
v tom nám dal Gustav příklad.

On tuto zemi proslavil,
po celém světě všude,
a jako správný čestný chlap,
žít v našich srdcích bude.